

I. РАБОТ. Не вървашъ, а? Какво си видель ти, момче, -нищо. Още двѣ косъмчета имашъ подъ носа си... Та тогава, нещо взе и мене да свири гърдитѣ. Ама свири ти казвамъ-хармоника! Престане ли французино да буботи съ артилерията, събератъ се момчетата въ замлянката и викатъ: хайде бай Младене... Седна азъ на срѣдата, а тѣ около ми и... слушатъ. Хеле, имаше една даскалче - Бай Младене, - кай- ти пари трѣбва да взимашъ за музиката. - Забуботи пакъ артилерията, а то се обажда: - Виждашъ ли, - кай- французино ти плеска ржце. Единъ видъ, бравосъ ми викатъ, разбирашъ ли?

II. РАБОТ. /смѣ се/ Измисляшъ ги, ама хубаво ги измисляшъ. А французитѣ ти ржкоплескатъ, а? Много пѣкъ далече се е чуло.

I РАБОТ. Че зашо, може по безжичния да слушатъ хората. Ама какво съмъ седналъ да ти разправямъ, ти не знаешъ какво е това "безжиченъ". Така момче... Нѣма нищо - за една седмица ми мина.

II. РАБОТ. А мене отъ петъ месеца е и не минава.

I. РАБОТ. Отъ петъ месеца? Тогава - не знамъ.

II. РАБОТ. Мъчно ми е, не мога понѣкога, мѣсто да си намѣря. Имамъ дѣтенце... Завърна се въ къщи и то за протѣга ржчечкитѣ... "Татко... татко"... /сѣмсѣмъ съ мѣка/ - Едва бръшколеви... Искамъ да го цѣлуна, а не ми даватъ.

I. РАБОТ. Не даватъ ли?

II. РАБОТ. Не даватъ.

I. РАБОТ. Кой не дава?

II. РАБОТ. Докторитѣ, .

I. РАБОТ. /съ съчувствие/ Тюуу - звѣрове!